

1903-11-26

SENDER

Olivia Holm-Møller

RECIPIENT

Thora Constantin-Hansen

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Date explanation:
Datering i brev

Mentioned people:
Marie Bertelsen
Valdemar Brücker
Signe Constantin-Hansen
Elise Konstantin-Hansen

Archive:
Holstebro Kunstmuseum

TRANSCRIPTION

Kolding Banegaard d 26 Novbr 03.
fra 9-11

Kære Tora! Jeg har været i Aagaard i Nat, hos Elise og Bertel; jeg havde været uvenlig mod Elise! hun var saa vred, jeg fik et meget slemt Brev, som jeg slet ikke kunne faa svaret paa skriftlig - saa matte jeg rejse - og saa var de saa dejlige begge to, det hele kom i Orden uden Ord, og jeg er saa lykkelig. Jeg siger dig alt dette, fordi jeg ogsaa trænger til at komme til dig paa samme Maade - det maa jo blive i Aanden bare - for mod dig har jeg jo svaret endnu mere uvenlig - i Tankerne ialtfald. Jeg forstaar næsten ikke hvordan det er. Det maa vist være fordi vi er saa forskellige - du forlanger for meget - gaar altid ud fra, at vi er eens, mens jeg tit føler hvor meget forskellig vi tænker. Du er lidt af en Tyran, og saa blir jeg ond. Men kan vi nu ikke have det saadan rigtig forfærdelig godt med hinanden igen - men som de to forskellige vi er - "uden at stille større Forventninger til hinanden end vi kan opfylde" - - ja dette samme skrev Brücker til mig engang - men det er jo netop Forskellen, du og jeg er jo ikke Elskende - og saa kan jeg med Ret forlange den Frihed. Thora, jeg sætter dig meget højt, og holder saa meget af dig - I Const. Hansener er jo idetheletaget en Slags Skytsengle for mig, men sommetider synes jeg Vingerne spærrer mig Udsigten, og det kan jeg ikke holde ud. Dersom vi altid saa i samme Retning, kunne de jo ikke spærre Udsigten, for

du ser jo langt og skarpt nok -
gider du forstaa hvad jeg mener.
Her sidder jeg på Stationen og mindes
klart hin Nats fine Timer -
Verden er grinagtig!
Nu rejser jeg til Askov, jeg har 1½
Dag fri - og hjem i nat.
Nu er det bestemt, at jeg ikke kommer
før Februar, vi kan ikke blive færdige
før. Gid jeg kunne faa et
stort lyst Værelse, et Atelier bliver vist for
dyrt, er jeg bange. Elise fulgte mig
til Stationen i Morges i det yndigste Vejr - Frost
og lidt Sne.
Hils Signe! hende har jeg ikke været saa slem imod
for hun er ikke saa fordringsfuld
Din Olivia

Rolding Bulegaard d 26 Nov. 03.
Fra 9-11

Kære Tora! Jeg har vent, kære
Mol, hos Eli og Berthel i - i havde vent
med, med Eli, him var var ved, i se
et meget skunt Pm, som i det ikke kunne
fær sent paa skrifte - saa maatte
i vige - og saa var de saa dybt
begge lo, det hele kom i Orden inden
Ord, og i er saa lykkelig. I sig
dy all dette, fordi i er saa længe til
at komme lidt paa samme Maade
- det saa i blive i Maaden bare -
for med dy har i i det endnu mere
nær - i Tænkme ialfald. Jeg forstaa
næsten ikke hvordan det er. Det man
vird som forst er er saa forskellige - det
forstaaes for meget - gaar altid ud
fra, at vi er eens, men i det fjerde har

meget forskellig, og bærer.
Du er lidt af en Tjener, og saa bliver, end,
Alte kan vi nu ikke have det saadant
og, forfærdigt godt med hinanden
igjen - men som de to forskellige
vi er - uden at stille store Fordringer
til hinanden end vi kan opfylde -
- ja, det er samme store Bøjelse for mig
sagang - men det er jo uløst
Forskellen - du og jeg, vi jo ikke
Bekendte - og saa kan jeg med det
forlange den Frihed.
Thors, vi sætte dig meget kjær, og holder
saa meget af dig - I Guds Navn
vi jo idetvilelaagt en Lige, Højresagte
for mig, men sommebede synes vi
Vingene spænde mig Udvejen,
og det kan jeg ikke holde ud.
Dinns vi altid saa i samme Retning

kanne de jo ikke spore Udvejen for
du er jo længe og skogt nok,
gode du forstaa hvad vi mener.

Det vilde vi paa Station og mædes
klat hvis Nats fine Tænder -
Vinden er gineang!

Ne- og, det skæde, vi har 1/2
Dag fri - og byer ind.
Vi er det brændt, at vi ikke kommer
for Februar, vi kan ikke få fordris
for. End vi saa kunne gøre et
kort lgt Væbne, et skæde. Den midt for
dygt, vi er bange. Den fulgte mig
at Stationen i Norge i det dydige Vijs for
og lidt mere.
Det ligner! Helede hvi ikke end saa stens smad
for dem ved de saa fordringsfuld
Den Olsen!